

Înțelesul cuvintelor „toți” și „lume” în sfânta scriptură

Doresc să încep cu două absurdități:

1. Conform textului din Marcu 1:5, Ioan Botezătorul a botezat fiecare persoană din țara Iudeii și din orasul Ierusalim pe durata lucrării sale. Cei botezați i-ar include pe Pontius Pilat, Baraba și fiecare membru al Sanhedrinului.

„Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.” – Marcu 1:5

2. Imediat înainte de nașterea lui Hristos, Cezar Augustus a emis un decret de taxare cu aplicație mondială, obligând la plată pe indienii americani, eschimoșii arctici, mongolii asiatici și pigmeii africani!

„În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.” – Luca 2:1

Dacă Biblia folosește în mod consecvent termenii „toți” și „lume” într-un sens general,¹ interpretările de mai sus ale versetelor din Marcu 1:5 și Luca 2:1 trebuie să rămână valide. Dar dacă aceste interpretări rămân în picioare, Biblia cade și poate fi imediat discreditată și privită ca o carte a contradicțiilor grosolane, fiindcă Ioan Botezătorul, conform altor pasaje ale Bibliei, NU a botezat întreaga populație a Iudeii și Ierusalimului; și nici indienii americani, eschimoșii arctici, mongolii asiatici și pigmeii africani nu au fost vreodată supuși autorității romane, cu atât mai puțin unui decret mondial de taxare.

Atunci cum poate cineva explica aparentele contradicții din aceste pasaje când sunt comparate cu alte texte biblice și cu faptele istorice cunoscute? Dacă o înțelegere greșită a termenilor „toți” și „lume” din aceste pasaje conduc spre extreme ridicole, nu putem oare concluziona că pervertirea adevăratului înțeles poate interveni în alte pasaje în care aceste cuvinte sunt folosite? Există oare un răspuns satisfăcător pentru dilema propusă? Există oare reguli clare și stricte de urmat când se interpretează acești termeni din Biblie? Și, dacă există, care sunt acestea și cum se folosesc ele?

Uzanța nou testamentală a cuvintelor „toți” și „lume”

Concentrându-ne asupra Noului Testament, învățăm că Duhul Sfânt a angajat un spectru larg de termeni pe care traducătorii i-au redat prin „toți” și „lume”.

Cinci cuvinte grecești pentru „toți” în Noul Testament includ *hapas* (toți împreună), *holos* (întregul), *hosos* (cât de mult, mare, mult, lung), *pas* (toți, oricare, fiecare) și *pantos* (în întregime). Termenii grecești pentru „lume” includ *aion* (epoca, timp indefinit, dispensație), *ge* (pământ), *kosmos* (ordine, aranjament, ornament, frumusețe) și *oikoumene* (parte locuibilă a pământului, pământ). Acest labirint terminologic este simplificat doar atunci când se studiază uzanța etimologică a acestor cuvinte în limba greacă. Atunci, gândind „grecește”, cineva se poate apropia de uzanța biblică a acestor termeni menținându-și interpretarea în cadrul limitelor corectitudinii, și, mai important, a scripturalității. Nu este scopul autorului acela de a începe o investigație etimologică extinsă a acestor termeni numeroși și variați; și nici nu are ca scop examinarea textelor nou testamentale în lumina dovezilor etimologice. Totuși, pentru cei care studiază în aprofundime, facem următoarele sugestii:

1. Consultați lucrări de referință de Kittel, Vincent, Robertson sau Wuest pentru tratări erudite și corecte ale acestor termeni. Studiul lui A.W. Pink asupra cuvântului *kosmos* în lucrarea sa *Suveranitatea lui Dumnezeu* va fi de mare ajutor.

2. Comparați uzanța nou testamentală a acestor termeni în lumina utilizării lor în Septuaginta.

Dar dacă scopul nostru nu este o investigație etimologică, atunci care ar fi acesta? Este următorul: a formula o metoda simpla dar eficienta prin care studentul Bibliei poate interpreta ușor și sigur termenii „toți” și „lume” într-o manieră plină de reverență față de Cuvântul scris și edificatoare în același timp. Astfel, obiectivul nostru este acela de a expune reguli de interpretare folosite atât celui erudit, cât și novicelui, atât predicatorului cât și laicului, în vreme ce se întâlnesc cu acești termeni în Biblie.

Reguli de interpretare

Pentru a interpreta corect termenii „toți” și „lume” în Biblie, trebuie luate în considerare trei reguli de bază:

1. Termenii trebuie interpretați întotdeauna contextual, adică în limitele contextului imediat.
2. Termenii trebuie interpretați întotdeauna comparativ, adică în lumina altor versete și fapte istorice pertinente.
3. Termenii trebuie interpretați întotdeauna condițional, adică, luând în considerare orice condiții expuse în Biblie, ce ar încadra termenii în anumite limite.

Aplicarea regulilor

Pentru a ne familiariza cu aceste reguli și cu implementarea lor, să le aplicăm la Marcu 1:5 și Luca 2:1.

Întâi, să examinăm aceste versete contextual. Contextele din Marcu capitolul unu și Luca capitolul 2 îngustează imediat spectrul termenilor „toți” și „lume”.

În Marcu 1:5, frazele „în pustie”, „țara Iudeii” și „din Ierusalim” colorează pasajul într-o puternică nuanță evreiască. Fraza particularizează indubitabil poporul specific regiunii – iudeii. Accentuarea ar fi, în general, spre excluderea Neamurilor.

Contextual, utilizarea frazei „toată lumea” în Luca capitolul doi ar include doar pe cei de sub stăpânirea ordinii guvernamentale romane.

Există chiar o dovadă mai puternică în favoarea limitării spectrului cuvintelor „toți” și „lume” din aceste pasaje, din punct de vedere comparativ.

Un studiu comprehensiv al tratării complete a naturii și extinderii lucrării lui Ioan Botezătorul în Marcu ar determina pe acei „toți” botezați de Ioan. Această determinare este întărită de Evangheliile după Matei și Luca. Invățăm din aceste trei surse comparate că Ioan NU A botezat mai multe milioane de oameni în șase luni. De fapt, el a refuzat în mod absolut botezul celor care nu au adus „roade vrednice de pocăință” (Matei 3:8).

O interpretare comparativă în Luca capitolul doi este imposibilă din Scriptură, fiindcă decretul de taxare menționat acolo nu se mai găsește nicăieri altundeva în Evanghelii. Totuși, istoria antică, când este comparată cu narațiunea biblică, descoperă două lucruri: primul, Imperiul Roman nu a acoperit niciodată continentele Africa, America, Australia, nici polii Arctic și Antarctic; și al doilea, taxarea romană nu a depășit niciodată frontierele Imperiului Roman. Dacă ar fi depășit, acolo nu ar fi existat nici autoritate militară, nici guvernamentală pentru a o aplica. În lumina acestor realități, termenul „lume” din Luca 2:1 trebuie să fie strict limitat la cei de sub autoritatea ordinii guvernamentale romane.

Condițional, „toți” din Marcu 1:5 i-a inclus doar pe cei care întruneau condițiile anunțate formal de Ioan: explicit, pocăința și implicit, credința în Mesia ce urma să vină. Dincolo de aceste condiții a existat condiția dovezii externe a convertirii pe care Ioan a numit-o „roade vrednice de pocăință”. De aceea, „toți” trebuie limitat la toți cei care întruneau condițiile prescrise.

Condiția pe care se bazează taxarea în Luca 2:1 era aceea de a fi un supus Imperiului Roman. Din nou, perimetrul frazei „toată lumea” trebuie să fie îngustat.

Implicații importante

Dacă termenii „toți” și „lume” trebuie interpretați contextual, comparativ și condițional, ies la suprafață câteva considerații foarte importante. Este oare posibil ca cei care apelează la o interpretare universală a unor pasaje controversate din Noul Testament să nu fie „sănătoși” în exegeza pe care o fac Scripturii? Oare nu cumva a fost familiaritatea noastră cu utilizarea termenilor „toți” și „lume” baza interpretării pasajelor nou testamentale în care aceștia se găsesc, mai degrabă decât limba greacă, care se dovedește a fi mult mai iluminatoare?

Luați în considerare următoarele:

1. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

Întrebare: Dacă versetul de mai sus este universal în aplicație, cum se pot reconcilia aceste versete din Biblie: „...pe Esau l-am urât” (Maleahi 1:3) și „Tu urăști pe toți lucrătorii fărădelegii” (Psalmul 5:5)?

Întrebare: Și-a dat Dumnezeu Fiul pentru ca „nimeni” să nu piară, sau ca „oricine crede să nu piară”?

2. „Și El este jerfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi” (1 Ioan 2:2).

Întrebare: Se referă fraza „întregii lumi” la includerea Neamurilor ca naționalitate așa cum indică Ioan 11:51-52?

Întrebare: Dacă Hristos Marele Preot a făcut ispășire pe capacul ceresc al ispășirii pentru fiecare om, nu mijlocește El acum pentru toți oamenii, universal vorbind, pentru a fi mântuiți? Dar El spune: „Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat din lume” (Ioan 17:9).

3. „Dumnezeu ... dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință” (2 Petru 3:9b).

Întrebare: Nu are Dumnezeuul cerurilor suficientă putere pentru a împlini ceea ce vrea? Vezi Isaia 46:9-11.

Întrebare: Trebuie ca termenii „voi”, „nici unul”, „toți” să fie aplicați universal, sau trebuie să fie aplicați celor cărora Petru le scrie – „aleșii ... după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl...” (1 Petru 1:1, 2) și „către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră” (2 Petru 1:1).

Concluzie

Alte pasaje citate de universalisti ar putea fi puse în discuție, citate și chestionate. O tratare completă a lor ar însemna un efort monumental. Efortul nu s-ar datora dificultății explicării pasajelor, ci cantității aproape inepuizabile de dovezi ce ar confirma utilizarea limitată a termenilor „toți” și „lume”.

Există tendința permanentă a studentului trândav de a se odihni confortabil pe versetele care la suprafață par a fi simpliste în explicarea marilor doctrine, cum ar fi alegerea, răscumpărarea și sanctificarea. Universalistii își vor baza teologia pe o mână de pasaje pe care și le imaginează ca având un spectru universal. De exemplu, ei își bazează doctrina ispășirii pe Ioan 3:16, mai degrabă decât pe interpretarea contextuală, comparativă, sau condițională a aceluși verset. Nu acordă nici o autoritate tiparelor ispășirii din Vechiul Testament care expun consecvent și concludiv doctrina ispășirii particulare și limitate; și aceasta nu într-o mână de versete, ci capitol după capitol și carte după carte! Oare balanța este echilibrată dacă majoritatea ajunge să fie interpretată în lumina minorității, sau invers? Cu siguranță că pasajele mai însemnate trebuie să fie baza unei exegeze sănătoase.

Rugăciunea autorului este ca prin acest scurt tratat, duhul și mintea cititorului să fie provocate să se „avânte în adânc” în căutarea acelor perle de mare preț ce sunt descoperite doar cu prețul sacrificării timpului, consacrat unui studiu meticolos și rugăciunii arzătoare, eficace.

Hal Brunson